

CURIERUL

MISSIONAR

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul X.

București 1930.

No. 11.

Raport al Adunării Anuale a Conferinței Banat — Crișana Timișoara 3—7 Septembrie 1930.

Dela 3—7 Septembrie 1930 s'a ținut în Timișoara, potrivit Organizațiunei noastre bisericești, Adunarea Generală Anuală a Conferinței Banat-Crișana. Ședințele s'au ținut în Sala Mednyánszky din Str. Ștefan cel Mare No. 1.

Au participat delegații Comunităților din Banat, Crișana, și Maramureș, serbând cu toții momente de mare înălțare sufletească.

Seria Ședințelor Conferinței Anuale s'a deschis în ziua de Joi 4 Septembrie 1930, orele 10 dimineața, de către fratele Ștefan Kelemen, Președintele Conferinței, cu cântarea „Lucrarea Doamne este-a Ta“ apoi, fratele P. Păunescu ceru solemn binecuvântarea Domnului peste întreaga adunare.

După facerea apelului delegaților, fr. Președinte declară deschisă Adunarea Anuală, ce-

Parte din delegații din Banat-Crișana, împreună cu frații dela Diviziune și Uniune.

Ca oaspeți am avut pe următorii frați: Din partea Conferinței Generale, iubitul frate Mayers; din partea Diviziunei europene de Sud, frații A. V. Olson și Steen Rasmussen; din partea Uniunei Române frații: D. N. Wall, P. Păunescu, P. H. Hermann și N. Dorobăț; din partea Casei de Editură, fratele Theodor Dresden; din partea Institutului Biblic, fratele Mihail Manea; și apoi toți lucrătorii Conferinței.

Prin toți acești frați Domnul S'a folosit spre a revărsa asupra Conferinței noastre Anuale bogate binecuvântări spirituale.

tind textul din Psalmul 66, 1—5, și dând laudă lui Dumnezeu pentru felul cum El a sprijinit lucrarea Sa în această Conferință.

Fratele Președinte a arătat progresele făcute în decursul anului trecut până la prezenta Conferință, arătând că azi Conferința noastră are un număr de 39 Comunități cu 1.077 membri botezați.

Au fost primite apoi prin votul întregii adunări în sânul Conferinței, următoarele noi Comunități:

1. Satu Mare;
2. Baia Mare;
3. Slătioara;

4. Urviș și 5. Siclău. Total 5 noi Comunități.

Pentru pregătirea și studierea lucrărilor Adunării Anuale s'au ales cu unanimitate de voturi următoarele Comitete:

1. *Comitet de Hotăriri*, compus din fr. P. Hermann, N. Dorobăț, Ioan Prewlitz, Taity Sigismund, Dumitru Roibescu, Filip Cionca, Ioan Duma, Lovaș Carol, Rad Zinove, Ioan Negariu, Pavel Bumbăș, Szabo Mihai și Indricău.

2. *Comitet de Numiri*, compus din frații: Petru Păunescu, Kristoff Willvert, Ioan Rădulescu, Axente Indricău, A. Sulyok, Timiș Gotan, Alex. Zékany.

3. *Comitet de Acreditări*, compus din frații: Ștefan Kelemen, Gheorghe Motorca și Iosif Gașpar.

Secretarul Conferinței a prezentat Raportul Statistic de membri, din care s'a constatat că în anul trecut, și până la data ținerii Conferinței Anuale, au fost primiți prin botez un număr de 212 membri și 35, prin vot.

Casierul Conferinței, fr. Gh. Rădoi, a prezentat rapoartele financiare pentru anii 1929—1930, din care s'a constatat că Dumnezeu binecuvintează poporul Său cu bogăție, ca astfel să poată fi susținută lucrarea cea mare de predicare a Evangheliei.

Secretarul Departamentelor pentru Misiunea Internă, Școala Sabatului și Misionarii Voluntari, fr. Ioan Prewlitz, a prezentat rapoartele acestor Departamente, din care deasemeni s'a constatat că lucrarea de predicarea Evangheliei progresează, apropiindu-ne tot mai mult de fericitul eveniment al revenirii Domnului în mărire.

Dirigintele lucrării de Colportaj, fr. Taity Sigismund, a prezentat raportul acestei lucrări, care a fost un prilej de mulțumire către Dumnezeu pentru sprijinul ce îl dă lucrării Sale.

Toate rapoartele prezentate au fost primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de Numiri a propus ca slujbași în Conferința Banat-Crișana, pentru anii 1930—1931, pe următoarele persoane:

Președinte: Ștefan Kelemen.

Secretar și Casier: Gheorghe Rădoi.

Secretar pt. Departamente: Ioan Prewlitz.

Diriginte al Colportorilor: Taity Sigismund.

Secretară de birou: Streng Elena.

Comitetul Conferinței: *Președinte:* Ștefan Kelemen; *Membri:* Ioan Rădulescu, Gheorghe Rădoi, Cristof Willverth, A. Sulyok, Iosif Gașpar, Axente Indricău.

Propunerile Comitetului de Numiri au fost deasemeni primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de Acreditări a propus următoarele persoane spre a fi acreditate în lucrarea misionară pentru anii 1930—1931:

Predicatori: Ștefan Kelemen, Gheorghe Motorca, Iosif Gașpar, Ioan Rădulescu. Propus pentru întărire prin binecuvântare: Dumitru Roibescu.

Ajut. predicatori: Filip Cionca, Rad Zinove, Ioan Duma, Ioan Prewlitz, Taity Sigismund.

Lucrători Administrativi: Gheorghe Rădoi, Streng Elena.

Colportori: Iosif Bakaity, Susana Ujfaludszky, Maria Grósoș, Maria Borbély, Gheorghe Babota, Piros Miron, Gheorghe Rațiu, Ősz Francisz, Ioan Moțiu, Elena Szabó, Moise Vasar, Gheorghe Ștefanca.

Propunerile Comitetului de Acreditări au fost primite cu unanimitate de voturi.

Propunerile Comitetului de Hotăriri, așa cum sunt publicate la pag. 157 au fost primite cu unanimitate de voturi.

Sabatul dela 6 Septembrie a fost pentru Conferința noastră o măreață zi sfântă și plină de binecuvântări.

Școala Sabatului a fost vizitată de 205 membri, iar colecta a fost în sumă de 2784 lei.

În după amiaza Sabatului a avut loc solemnitatea întăririi prin binecuvântare ca predicator a fratelui Dumitru Roibescu.

Duminecă după amiază a avut loc o frumoasă serbare a Tineretului, cu recitări, dialoguri, coruri, etc.

Cu toții am simțit în aceste zile înălțătoare prezența Spiritului Sfânt în mijlocul nostru, și dorința noastră a tuturor este ca binecuvântările și învățămintele ce le-am primit în această Conferință, să ne fie o normă de conducere în viața aceasta, și să ne apropie mai mult de viața și desăvârșirea cerască.

Președinte:

Ștefan Kelemen.

Secretar:

Gh. Rădoi.

Raportul Adunării Anuale a Conferinței Transilvania,

ținută în Târgu-Mureș dela 10—14 Septembrie 1930.

A cincea Adunare Anuală a Conferinței Transilvania a avut loc anul acesta în Târgu-Mureș. Ședințele s'au ținut în sala „Transilvania“, unde au participat mai mult de

1.400 membri, din toate colțurile câmpului Transilvania, reprezentați și delegați ai celor 110 Comunități.

Ca oaspeți am avut pe frații: A. V. Olson,

Președintele Diviziunii europene de Sud, Steen Rasmussen, Secretarul Departamentelor dela Diviziune, D. N. Wall, St. Demetrescu și P. Păunescu, P. Hermann, T. Dresen, și N. Dorobăț, din partea Uniunii noastre.

Seria ședințelor Conferinței a fost deschisă în ziua de 11 Septembrie, ora 9 dimineața, de către fratele Președinte: F. Kessel, care a prezentat adunării Raportul Statistic și situația actuală a Conferinței Transilvania. Apoi a urmat prezentarea Raportului Financiar.

Toate rapoartele prezentate ne-au adus o mare îmbărbătare în ce privește activitatea în lucrarea încredințată nouă de Dumnezeu. Din cele ce Domnul ne-a vorbit prin servii Săi, am putut vedea marea necesitate de a fi mai credincioși și mai zeloși în răspândirea Revistei de Toamnă, care s'a dovedit ca un factor puternic în ce privește răspândirea soției mântuitoare.

Pentru pregătirea lucrărilor Conferinței s'au ales trei Comitete: Comitetul de Numiri, Comitetul de Acreditări, și Comitetul de Hotărâri.

Comitetul de Numiri, a propus Adunării pe următoarele persoane ca slujbași ai Conferinței Transilvania:

Președinte: I. Bauer.

Secr.-Casier: P. Mucușan.

Secretar pentru Departamente: D. Farkas.

Dir. Colportorilor: A. Nemes.

Comitetul Conferinței: I. Bauer, F. Kessel, P. Mucușan, D. Farkas, A. Nemes, P. Ciocan, și I. Szigmund.

Comitetul de Acreditări a propus pe următorii frați spre a fi acreditați în lucrarea misionară în Conferința Transilvania pe anul 1930—31:

Predicatori: I. Bauer, F. Kessel, I. Reit, I. Weber, I. Polder, P. Betea, W. Steinmaer, și P. Corman.

Ajutori-Predicatori: D. Farkas, B. Bartha, J. Telteși, R. Kaestner,

Lucrători biblici: P. Mucușan, A. Nemes, I. Galdi, I. Pastor, M. Csongvai, și St. Kovaci.

Comitetul de Hotărâri a prezentat deasemenea raportul său. Toate hotărârile prezentate, așa cum sunt publicate la pagina 157, au fost primite în unanimitate de Adunare.

Dar în afară de aceste lucruri, ținem să mai amintim aci și frumoasele ore de consacrare conduse în fiecare dimineață de către frații: Rasmussen și Hermann. În aceste ore am putut simți în mod minunat cum puterea Spiritului Sfânt lucră asupra inimilor noastre, conducându-ne la o mai deplină consacrare.

Apoi orele biblice atât de ziua cât și de seara, în cari frații: Olson, Rasmussen, Wall,

Demetrescu, Păunescu, Dresen, și Dorobăț, ne-au arătat prin puterea lui Dumnezeu, lucrarea cea minunată în care suntem angajați, și datoriile pe cari ni le impune această lucrare sfântă nouă, aceluia cari dorim să ne numim copii ai lui Dumnezeu și împreună lucrători cu Domnul Isus la vestirea mântuirii prin jertfa cea scumpă a Lui pe Golgota, au fost de o deosebită valoare.

Deasemenea, nu putem trece fără a aminti mărețele binecuvântări primite în ziua de Sabat. Colecta Școlii de Sabat a fost de 7028,50 Lei. Par'că cerul se desfăcuse, atât de mare eră puterea cu care Cuvântul sfânt pătrunde în inimă, luminând-o, încurajând-o, și umplând-o cu dorul cel sfânt de a fi gata pentru a întâmpina pe Cel mult așteptat, care încurând Se va cobori pe norii cerului.

Prin cuvinte pline de căldură, fratele Olson a vorbit despre necesitatea acestei pregătirii, azi, mai mult decât oricând mai înainte; și inimile tuturor au fost adânc mișcate, astfel încât la întrebarea fratelui Olson: Cine vrea să se consacre din nou pe altarul Domnului? toată Adunarea s'a ridicat în picioare. Au fost momente de adâncă consacrare, momente în cari am simțit cu toții, cum Mântuitorul iubit, văzând consacrarea noastră, se apropiă de fiecare în parte și-i șoptia: Incede-te în Mine, și biruința va fi de partea ta. Aceste clipe de consacrare, pe cari le-am petrecut împreună cu fratele Olson, au rămas adânc săpate în amintirea fiecăruia dintre noi.

După terminarea predicii, fratele Olson a prezentat pe noul Președinte ales de Adunare: fratele I. Bauer, iar toată Adunarea s'a ridicat în picioare declarând că din toată inima dorește a sprijini pe fratele Bauer, în greaua lucrare pe care Dumnezeu i-a încredințat-o. Atunci fratele Olson, plin de bucurie, a spus că acest vot de încredere pe care-l dă Adunarea fratelui Bauer, și acest sprijin de care-l asigură, îi dă asigurarea că această lucrare unită va aduce abundență binecuvântare asupra Conferinței Transilvania în cursul anului viitor.

După amiază, fratele Rasmussen, prin tablouri luminoase, a arătat dezvoltarea Departamentului Tineretului, cum dintr'o mlađiță slabă cum eră la început, acum a ajuns un arbore puternic. Urmărind tablourile proiectate, am putut să facem o frumoasă călătorie aproape prin toate colțurile lumii. La urmă s'a făcut înscrierile și colecta pentru Fondul de Educație.

Seara a urmat o frumoasă producție a tineretului adunat din întreaga Conferință. Corurile, dialogurile, poeziile, și muzica instrumentală, au făcut ca întreaga producție să fie

urmărită cu viu interes. Colecta care s'a strâns la urmă pentru Madagascar, a fost de 2458 Lei.

Duminecă dimineața, la orele 12, a luat sfârșit frumoasele ședințe ale Conferinței Transilvania, fiecare plecând cu o nouă pu-

tere, cu un nou zel, și cu o nouă dorință de a lucra mai mult decât până acum, pentru terminarea lucrării încredințată nouă de Dumnezeu.

Președinte: *I. Bauer*

Secretar: *P. Mucușan.*

Raportul Adunării Anuale a Conferinței Muntenia-Vest.

București 25—28 Septembrie 1930.

A 5-a Adunare Generală Anuală a Conferinței Muntenia-Vest a avut loc în București, sala Tomis, în zilele dela 25—28 Septembrie 1930.

Seria ședințelor administrative ale conferinței, s'a deschis în ziua de 25 Septembrie, orele 10,30 dimineața, de către fr. Ioan Bauer, Președintele Conferinței, cu cântarea No. 165, „Lucrarea Doamne este-a Ta“, și rugăciune.

Fr. I. Bauer, Președintele Conferinței a luat cel dintâi cuvântul, cefind din Psalmul 84 și dând câteva explicațiuni în legătură cu însemnătatea zilelor cari ne stau în față. Apoi, salută cu un „bun venit“ pe oaspeții veniți în mijlocul nostru; Fr. Rasmussen, din partea Diviziunii Sud-europene, D. N. Wall, Petru Păunescu, Ștefan Demetrescu, P. H. Hermann, N. Dorobăț, T. Dresen, din partea Uniunii Române, cum și pe toți membrii Comunităților noastre, cari au binevoit să ia parte la această Adunare.

Fr. I. Bauer a mai accentuat, că această Conferință, nu este numai o simplă adunare spre a ne vedea, dar ea va fi aducătoare de multă bucurie și binecuvântare dela Dumnezeu.

Apoi Adunarea a ales în unanimitate de voturi ca secretar al ședințelor administrative pe fr. Radu C. Pleșea, și în urmă s'a trecut la lucrările Conferinței, după cum urmează:

Fr. Secretar a cetit Raportul Adunării din anul 1929, după care puindu-se la vot, este primit în unanimitate.

Cele 85 de Comunități cari compun Conferința au fost reprezentate prin 210 delegați.

Cu multă bucurie s'a făcut primirea în sâmul Conferinței a 21 de Comunități nou organizate, cu 393 de membri:

1. Brânceni cu 16 membri; 2. Băleasa cu 14 membri; 3. Buc.-Colentina cu 55 membri; 4. Ciup.-Noui cu 12 membri; 5. Curtișoara cu 20 membri; 6. Columbu cu 12 membri; 7. Furculești cu 40 membri; 8. Greci cu 12 membri; 9. Frătești cu 11 membri; 10. Moșteni cu 19 membri; 11. Mijarca cu 16 membri; 12. Murgași cu 23 membri; 13. Nenciulești cu 13 membri; 14. Oinac cu 12 membri; 15. Ostrov cu 15 membri; 16. Peret 2 cu 22 membri; 17. Plosca

cu 13 membri; 18. Palilula cu 19 membri; 19. Șoldanu cu 8 membri; 20. Speriețeni cu 14 membri; 21. Zimnicea cu 17 membri.

Fr. Bauer a prezentat Raportul Statistic de membri pe anul 1929 și pe primele 6 luni din anul 1930, care arată că Dumnezeu a binecuvântat Conferința cu un spor însemnat de suflete pentru Impărăția Lui, și pentru care lucru s'a adus laudă lui Dumnezeu.

Fr. Pleșea, Casierul Conferinței, a prezentat Raportul Financiar de intrarea Zecimei și a darurilor pe anul 1929 și pe primele 6 luni din anul 1930.

Fr. L. Bălan, Secretarul Departamentelor, a prezentat Rapoartele pentru Misiunea Internă, Tineret și Școala Sabatului, din cari s'a văzut că lucrarea lui Dumnezeu merge progresând.

Fr. I. Tachici, Șeful colportorilor, a prezentat Raportul lucrării de colportaj făcută în Conferință, de unde deasemenea s'a văzut numai progres.

După ce s'a discutat fiecare Raport în parte, puse la vot au fost primite în unanimitate.

Potrivit organizației noastre bisericesti, s'au ales următoarele comitete pentru pregătirea lucrărilor Conferinței:

1. Comitetul de Hotărâri; 2. Comitetul de Numiri și 3. Comitetul de Acreditări.

Comitetul de Hotărâri, a propus mai multe hotărâri, cari au fost discutate și primite cu unanimitate. Vezi pag. 157.

Comitetul de Numiri a propus ca slujbași în Conferința Muntenia de Vest pentru 1931:

Președinte: Constantin Popescu

Casier-Secretar: Radu C. Pleșea

Comitetul Conferinței: Const. Popescu, Ioan Toma, Vlad Mocanu, Leon Bălan, Ilie Tachici, Radu C. Pleșea, Ioan Moraru.

Secretar pentru Departamente: Leon Bălan

Diriginte Colportori: Ilie Tachici

Comitetul de Acreditări, a propus pentru lucrarea misionară din anul 1931, pe următoarele persoane:

Predicatori: C. Popescu, I. Toma, C. Florescu, V. Mocanu, L. Bălan.

Propuși pentru binecuvântare ca predicatori: V. Tolan și A. Duică.

Predicatori-Ajutori: I. Stănescu, C. Trașcă, D. Paraschiv, S. Ștefănescu, I. Petrescu, F. Mateescu.

Lucrători biblici: N. Marinescu, I. Șolea, Gh. Baci, I. Mazilu, L. Constantinescu, V. Georgescu, R. Pleșea, și F. Olteanu.

Colportori: I. Tachici, Gh. Popescu, C. Posterie, Șt. Popescu, M. Barbu, V. Bălbaie, I. Tachici, L. Fuior, D. Ioan, M. Radu, I. Bran, N. Marin, D. Petre, D. Ioan, N. Mavru, A. Pârlea, A. Ulmeanu.

Propunerile acestor două comitete au fost puse la vot și primite cu unanimitate.

Sabatul dela 27 Septembrie 1930, a fost o zi măreață și înălțătoare pentru toți cei ce au

fond, care va servi tineretului nostru lipsit de mijloace, să-și formeze o educație creștinească.

După amiază a avut loc solemnitatea întăririi prin binecuvântare pentru serviciul de predicatori a fraților: Vasile Tolan și Arsenie Duică, iar Duminecă după amiază a avut loc o foarte frumoasă producție a Tineretului, cu coruri, recitări și dialoguri, iar la sfârșit s'a făcut o colectă pentru câmpul misionar din Madagascar, strângându-se 2723.50 Lei.

În tot timpul Conferinței, seara au avut loc Conferințe religioase publice, cu proiecțiuni luminoase. Aceste conferințe au fost vizitate de un public numeros, care a avut ocazia să cunoască mai de aproape lucrarea de evanghelizare ce se face în țara noastră.

Cu ocazia Conferinței Anuale a Conferinței Muntenia-Vest.

asistat la serviciul divin. Cuvântarea fr. Steen Rasmussen a produs o mare bucurie, și pe fețele multora se vede că Cuvântul lui Dumnezeu trimis prin acest sol a avut darul să miște inimile tuturor. Școala Sabatului a fost vizitată de 743 membri, 184 vizitatori și 113 copii, iar colecta a fost de Lei 10.151,75.

Ca o completare la mărirea fondului de Educație, s'a făcut o subscripție benevolă, dând următorul rezultat:

Colectă în numerar	Lei: 18.612,00
Subscrieri	Lei: 86.027,00
Total	Lei: 104.639,00

Dumnezeu să ne ajute tuturor, ca să contribuim cu toată inima la sporirea acestui

În aceste zile cu adevărat am simțit că am fost mai aproape de Dumnezeu, cum Spiritul Său Sfânt ne încălziă inimile, conducând totuși în perfectă liniște și ordine.

Domnul să binecuvinteze pe toți membrii Comunităților noastre și pe toți frații conlucrători, și să ne ajute bunul Dumnezeu, ca în viitor să ne consacram din toate puterile pe altarul Său, întru salvarea multor suflete pentru Impărăția Lui, acum mai mult ca ori-când.

Președinte: *Const. Popescu*

Secretar: *Radu C. Pleșea*

Hotărârile luate la Adunările Anuale.

1. Fiindcă Dumnezeu ne-a ajutat și binecuvântat cu succes în lucrarea Sa minunată și măreață, câștigând suflete noi pentru Impărăția Lui, păstrându-ne în viață și dându-ne cele trebuincioase corpului și sufletului, hotărîm să-I mulțumim în mod solemn prin rugăciune și consacrare. Asemenea, mul-

țumim fraților dela Conferința Generală, Diviziune și Uniune, pentru tot sprijinul ce ni l-au dat în aceste zile.

2. Având în vedere că Inaltele Autorități, înțelegând scopul măreț al lucrării noastre, de pregătirea sufletelor pentru mântuire, ne-au dat deplină libertate să ținem această

adunare, ținem să le mulțumim și să aducem omagiul nostru Maiestății Sale Regele Carol al II-lea, rugând pe bunul Dumnezeu să-L binecuvinteze cu sănătate și înțelepciune de sus, ca sub cărmuirea Lui înțeleaptă, să putem trăi în pace și prosperitate.

3. Având în vedere că lucrarea de răspândirea Evangheliei în timpul din urmă, cere ca fiecare membru al Comunității noastre să contribuie în mod credincios, aducând Zecimea și darurile în tezaurul Domnului, îndemnăm pe toți membrii să fie credincioși în aducerea Zecimei și a darurilor, deoarece ne sunt făgăduite mari binecuvântări de la Dumnezeu.

4. Comitetul invită pe toți membrii să ia parte activă la lucrarea cu Revista de Toamnă, care s'a dovedit o mare binecuvântare, atât pentru poporul lui Dumnezeu cât și pentru lumea întreagă. Fr. Rasmussen a demonstrat prin diferite exemple mersul lucrării de colportaj și lucrarea Revistei de Toamnă.

5. Pentru mărirea și alimentarea Fondului de Educație, recomandăm ca toți membrii noștri să contribuie, ca astfel să fim în stare în viitor să sprijinim cât mai mulți tineri cari doresc să meargă la Școala noastră misionară, unde să primească o educație după voiața lui Dumnezeu, și apoi cu timpul să devină soli pentru vestirea Evangheliei în toată lumea.

Pentru atingerea acestui scop, facem invitația ca fiecare membru al Comunității noastre să contribuie cu 20 lei lunar.

6. Având în vedere că Școala noastră misionară din Diciosânmartin, a devenit neîncăpătoare și necorespunzătoare pentru o mare dezvoltare în viitor, suntem siliți să o mutăm în o altă localitate unde ea va corespunde tuturor cerințelor cerute de lucrarea lui Dumnezeu.

Din lipsă de mijloace, Comitetul Uniunii a hotărât ca dela 1 Ianuarie 1931 să se găsească modalitatea prin care să fie adunate mijloacele necesare pentru atingerea scopului urmărit, și pentru aceasta, se face rugămintea către toți membrii noștri să vândă o carte

mare cum este „Parabolele Domnului“, iar venitul acestei cărți să fie dăruit acestui Fond.

7. Având în vedere că lucrarea de colportaj, s'a dovedit ca fiind aducătoare de mari binecuvântări și bogate experiențe pentru întărirea în credință, facem un stăruitor apel către frații predicatori, lucrători biblici și slujbașii Comunităților noastre, ca prin propriul exemplu să îndemne și să încurajeze pe toți membrii la răspândirea literaturii, ca astfel mulți să se consacre acestei importante ramuri în lucrarea lui Dumnezeu.

8. Fiindcă tineretul nostru are mare nevoie de o educație creștină, sfătuim pe părinții cari au copii, să-i trimită la școala noastră misionară, care s'a dovedit o bună îndrumătoare în creșterea tineretului nostru în credință.

9. Având în vedere marele număr de tineri, și pentru dezvoltarea studiului Biblic și a gustului de cețit a scrierilor sfinte după planurile stabilite și publicate în Curierul Misionar și Straja Dimineții, recomandăm ca în fiecare Comunitate sau grupă să se organizeze Cercul Tinerimii, chiar acolo unde există numai 5 tineri.

La adunările Cercului Tinerimii cum și la diferite producțiuni sau serbări ale tineretului, să se facă o colecție pentru câmpul misionar din Madagascar.

10. Potrivit cu Spiritul Profetic, ținem să recomandăm și să îndemnăm pe toți membrii noștri să stăruiească să puie în aplicare regimul vegetarian.

11. Având în vedere că Școala de Sabat fiind un mijloc rânduit de Dumnezeu, prin care poporul Său să fie condus la studiul Biblic și la cunoștința adevărului, recomandăm:

- Studiu zilnic al lecțiilor,
- Regulata vizitare a Școlii de Sabat,
- Inițiințarea școlilor pentru copii,
- Inițiințarea școlilor de familie,
- Cultivarea spiritului dărniceii pentru încheierea lucrării lui Dumnezeu.
- Procurarea lecțiilor, a rulourilor și a textelor de memorizat pentru școlile de copii.

O călătorie pe apă timp de 32 de zile.

Marsilia — Madagascar.

Prin Marea Mediterană, Canalul de Suez, Marea Roșie, Golful Aden, Oceanul Indian.

1 Iunie 1930.

PARASIREA SEMINARULUI COLLONGES
S/SALEVE.

În ziua de 1 Iunie 1930, am părăsit Seminarul, îndreptându-ne spre portul Marsilia, unde

urmă să aibă loc imbarcarea noastră. La ora 5.45 dimineața a plecat trenul din stația Archamp s/Saleve, iar la ora 15.15 p. m. am ajuns la Marsilia, oraș port la Marea Mediterană. Pe această distanță am schimbat trenul la Bellegarde și la Lyon. Din ziua de 2 Iunie

și până la 5 Iunie seara, am alergat încoaci și încolo spre a face cumpărăturile necesare pentru țările calde. De dimineața și până seara trebuia să umblu, cu excepție orele de masă care erau și cele de odihnă. Picioarele mă dureau de atâta umblete, iar noaptea nu se puteau reface pe deplin.

MARSILIA — MADAGASCAR.

Primele impresii.

Zic primele impresii, întrucât mai târziu vor urma și altele. Cineva a zis odată că adesea primele impresii sunt și cele mai frumoase, dar cred că și cele depe urmă, sunt

Fr. Tolici, soția, și fetița, cum și cei ce i-au însoțit până la vapor.

tot atât de frumoase ca și cele dintâi; ba câteodată întrece cu mult pe cele dintâi. Nu în zadar zice proverbul: „Cine râde la urmă, râde mai cu hohot“.

6 Iunie 1930.

Ziua mult așteptată a îmbarcării noastre a sosit. Grijile au dispărut una câte una. Prin aceste griji nu vreau să zic, că eram îngrijat de ce mi se va întâmpla pe Marea Mediterană, Marea Roșie, sau Oceanul Indian; sau ce va fi sau cum va fi în Madagascar; nu, ci grijile ce le-am avut când am venit în Marsilia au fost ca în ziua plecării să fim gata cu toate și să putem pleca. Acestea erau grijile. Slavă și mulțumire Domnului căci cu ajutorul Lui am rezolvat toate chestiunile.

La ora 10.30 a. m. mi-am dat la poșta corespondența pentru România. La ora 11 am luat masa, iar la ora 11.40 am pornit cu geamantanele spre vapor. Pe drum, sora Tolici îmi spune râzând: „A sosit și ziua aceasta“. Fe-

țița noastră iubită, când o întrebăm unde mergem, ne răspunde în franțuzește: „Noi mergem la Madagascar cu vaporul“. O întrebăm: „Ce vom face acolo Nelice?“ și ea ne răspunde: „Vom predică Evanghelia copiilor negri“. Câteodată ea spune că Domnul Isus când va veni va aduce coroane și haine albe numai copiilor ascultători și cumiți. Tot vorbind, iată-ne ajunși la vapor. Bagajele sunt date, biletele le posedam.

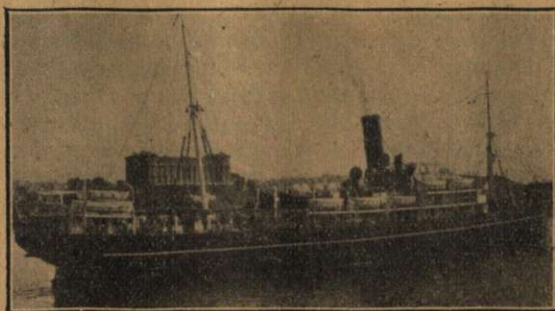
Cineva ne conduce în cabina destinată pentru noi, unde începem să ne aranjăm puțin lucrurile. Cabina noastră are mărimea: lungime 2.20 m; lățime 2 m; înălțime 2.50 m; Mobila cabinei e foarte redusă și constă din: Două paturi, unul deasupra celuilalt, două scaune mici, montate în perete, un dulăpior lat de 50 cm. și înalt de 2 m; un ventilator și un cuier.

SOSIREA PASAGERILOR.

Pasagerii încep să sosească, și fiecare se instalează în cabina sa. Cei cari pleacă vin însoțiți de amicii lor, părinți, rude, etc. La sosirea noastră n'am fost întâmpinați de nimeni dintr'ai noștri, și nici însoțiți de cineva, totuș eră cineva care ne însoția, erau îngerii lui Dumnezeu. După ce ne-am aranjat lucrurile în cabină, am ieșit pe bord spre a aștepta fotograful și pe fratele care ne-a însoțit la cumpărături, ca să facem o fotografie.

PLECAREA VAPORULUI.

Vaporul e lung de 150 m., și lat de 20 m. și se cheamă „General Duchesne“ după numele

Vaporul „General Duchesne“ cu care au călătorit până în Madagascar.

Generalului francez care a bătut pe indigenii malgași în anul 1895 Dec. supunând astfel Insula Madagascar și pe toți locuitorii ei sub suveranitatea franceză. La ora 16 p. m. vaporul se avântă maiestos spre ținta lui; cei cari pleacă fac cu batistele și cu mâna la cei cari rămân, iar cei după chei fac la fel. Depe bord

privim în jurul nostru. Marea e liniștită, voind să ne spună prin aceasta, că nu trebuie să ne fie frică de ea. Incetul cu încetul portul se depărtează. Ieșim în largul Mării, și uitându-ne spre Cel care a făcut mărele și uscatul îl implorăm să fie cu noi în tot timpul acestei lungi călătorii. La ora 5 p. m. sună clopoțelul anunțând masa copiilor. Copiii mănâncă separat cu mamele lor, probabil să nu turbure pe cei cari n'au copii. În tot cazul e frumos să vezi pe copii cum mănâncă toți laolaltă. Unii mănâncă, alții se uită, unii plâng, alții cântă. Ce să faci, așa sunt copiii, și deci nu poți să ceri prea mult. Odată vorbiam despre copii cu un domn, care spune că părinții sau cei bătrâni cer câteodată prea mult dela copii. Dânsul zicea: „Dacă avem pretenția ca copiii noștri să fie foarte cuminți, atunci cât de cuminți ar trebui să fim noi? Dacă noi voim ca copiii să fie respectuoși față de noi, ce fel de respect ar trebui să păstrăm noi unii altora? Dacă avem dorința ca copiii noștri să fie ascultători față de noi, atunci cât de ascultători ar trebui să fim noi, față de Dumnezeu?”

La ora 18.30 se anunță cina pentru adulți. Sala de mâncare e aranjată frumos. Între personalul de serviciu al vaporului se află și fii de ai continentului, negru. Nu de mult timp, sora Tolici spune că îi e cam frică de fețele negre, însă văzând atâția pe vapor, a zis că până la Madagascar se va obișnui cu ei, așa că acolo nu-i va mai fi frică.

Tot 6 Iunie; Vineri seara.

Vineri seara deschidem Sabatul în cabină, mulțumindu-ne numai de a gândi la frumoasele adunări ce se țin cu ocazia sosirii Sabatului; mii de suflete așteaptă ziua sfântă a Domnului cu mare bucurie. Ce bine e să stai la picioarele Domnului ca și Maria altă dată, ascultând cu nesațiu Cuvântul lui Dumnezeu veșnic și dătător de viață eternă. Fie că l-ai ascultat din gura unui mare predicator sau numai din gura unui singur om. Acei cari îl prețuiesc zic ca și Ieremia (Vezi Ierem. 15, 16.) Acelora Cuvântul le este mai prețios decât aurul și argintul. Da, Cuvântul Domnului ne pune în legătură cu Dumnezeu Tatăl și Fiul și ne face copii ai Impărăției Cerurilor. Noi vom face cinci Sabate pe vapor, fără a auzi pe cineva sau a vizita vreoa adunare. Fericiri sunt aceia cari vin la adunare și ascultă solia cerească. Dar ce să zic de aceia cari stau acasă, și nu vin s'asculte Cuvântul Domnului? Multă pierdere au ei! Deci împreună cu Apostolul Pavel vă rugăm în numele lui Isus Cel răstignit: „Nu părăsiți adunările”.

Noaptea de 6/7 Iunie o petrecem cu bine, însă m'am deșteptat de două ori din cauza

fipetelor unui copil al vecinului nostru și din cauza legănării prea mari a vaporului. Cred că a fost o furtună violentă, întrucât eră ceva deosebit de cum fusese ziua precedentă. Nu poți sta în picioare în cabină, din care cauză mă duc imediat în pat. Sora Tolici și fetița dorm liniștite fără să bănuască ceva. Stând deștept, mă gândesc la multele naufragii ce se întâmplă vapoarelor pe mări. Când marea e înfuriată, vaporul devine jucăria valurilor; și atunci, îmi înalț gândul către Dumnezeu și zic: „Doamne ajută-ne s'ajungem cu bine la destinație”.

7 Iunie, 1930.

La ora 6 dimineața m'am deșteptat. Par'că nu mă simt tocmai bine ca altădată; însă îmi propun să mă scol și să mă duc să privesc marea. Dar ce să vezi; stomacul meu s'a făcut bolșevic, începe să se ia la luptă cu râul de mare, și eu m'aleg cu amețeli, vărsături, și astfel sunt nevoit să rămân în pat. Râul de mare a început. Nu trece mult timp și se scoală și sora Tolici. Voește să caute ceva în cuțăr, dar îndată o aud: „Ah! mi-e rău! îmi vine amețea!” Eu îi spun: „Imediat în pat, și stai culcată”. La o jumătate de oră mai târziu se scoală și fetița. Vorbește câteva minute cu noi și îi vine și ei rău. Îi spun și ei: „Culcă-te repede”; Toți trei stăm în pat culcați, par'că suntem la spital, scoțând din când în când câte un: „Ah! nu mai pot!”. Stând culcați ne-am mai liniștit; după un timp voim să ne sculăm însă din nou acelaș cântec.

Cineva cu experiență ne-a spus că pe vapor să mâncăm bine, ca să putem rezistă răului de mare. Noi am început să ne conformăm acestei rețete, având în vedere că experiența trecutului formează programul viitorului. Întrucât nu putem să mergem în sala de mâncare sunăm femeia de serviciu ca să ne aducă dejunul în cabină.

Ora 11 a. m.

Sună masa persoanelor adulte. Voim să mergem și noi, dar ne simțim mai bine în pat decât sculați. Ne hotărîm ca și de data aceasta să mâncăm în pat. Când vine femeia de serviciu, îi spunem că din cauza răului de mare nu ne putem scula, și deci o rugăm să ne aducă mâncarea în cabină. „Da Domnule, am să vă aduc lista de mâncare ca să vă alegeți”. Zis și făcut. Eu îi spun, că întrucât trebuie să mâncăm mult, spre a putea suportă râul de mare, să ne aducă totul ce e scris pe listă. Dânsa răspunde: „Da Domnule, dar dvs. știți că oamenii bolnavi nu mănâncă mult, și deci ca atare vă aduc numai două feluri”. Eu mă întorc către sora Tolici,

uitându-ne lung unul la altul. Atunci îi răspund: „Bine, cum voiți“.

După ce am mâncat ne-am simțit mai bine; ne-am îmbrăcat și am ieșit pe bord. E o zi frumoasă. Marea e liniștită, vaporul spintecă valurile cu putere, iar pe bord pasagerii se distrează fiecare în câte un fel. Unii cu telefonul, alții cu cetitul, alții privind sau plimbându-se. Sora Tolici se simte cam obosită și se duce în cabină, fetița se joacă cu alți copii pe bord, iar eu intru în restaurantul vaporului să-mi scriu jurnalul de zi. Pasagerii merg unii la Congo-Belgian, alții la Madagascar și la Reunion-Mauriciu. Valurile se joacă furioase pe lângă vapor, ca și când ar vrea să

ne întrebe de ce le-am deranjat. Priveliștea e admirabilă depe bord, cutoatecă nu vezi decât apă și cer, câteodată apare câte-o insulă în mijlocul mării. Suntem tot pe marea Mediterană. Seara e splendidă, mai ales când poți să vezi apusul soarelui și luna pe cer. Câteodată cerul e acoperit de nori.

8 Iunie a. c.

La ora 6,20 m'am deștept din somn, dar soția și fetița mai dorm înainte. Trebuie să mă pregătesc pentru dejun. În ce privește răul de mare cred că am scăpat de el, întrucât nu se arată nici o simptomă.

(Va urmă.)

Isaia ține o predică.

Ileana eră nedumerită. Câteva sute de kilometri o despărțiau de familia sa. Pentru prima oară, ea se găsiă singură, și lăsată la voia propriilor sale hotărâri; astfel, după amiaza acestui Sabat o găsi adâncită în gânduri pline de tristețe.

Oare s'ar putea ca tatăl și mama ei să fi greșit, se întrebă ea. S'ar putea, ca ei să fi fost prea strâmți, prea pretențioși, și prea înrădăcinați în obiceiuri bătrânești? Părinții săi credeau că ziarele, revistele și cărțile nereligioase erau o lectură nepotrivită pentru Sabat. Și ei puneau în practică ceea ce credeau. Acasă, Vineri înainte de asfințitul soarelui, toate aceste publicațiuni dispăreau și rămâneau ascunse până când treceau cele 24 de ore sfinte. Ileana nu fusese niciodată ispitită a ceti astfel de scrieri în Sabat, căci acasă, pe masa din salon, erau răspândite atâtea scrieri religioase interesante și pline de inspirație divină.

Însă, în noul mediu în care se găsiă acum, se părea că sunt alte idei. Acești oameni cumsecade, — ziși și ei Adventiști de Ziua-Șaptea — cetiau orice voiau în ziua Sabatului. Afară de aceasta, ei făceau haz pe față de scrupulozitatea ei în privința acestei chestiuni, și acest lucru o nedumeria.

La sosire Doamna Ușureanu îi zisese: „Să fii ca la tine acasă, Ileano. Când te reîntorci acasă, nu te închide în camera ta. Se va găsi oricând și pentru tine un scaun alături de noi, aci în salon“. În adevăr, așa eră, și Ileana aprecia această ospitalitate binevoitoare. Însă în Sabat o turburau câteva lucruri.

Intr'un Sabat plecase de acasă pe nesimțite, pentru a cugetă în singurătate. Revenind dela plimbare, Ileana trecu pe dinaintea salonului.

„Ileano, iată ceva interesant“, strigă Ionel, întinzându-i o revistă hazlie.

Auzind refuzul Ileanei, d-l Ușureanu ridică ochii depe ziarul în care studiă cursul bursei, și spuse: „Pe masă mai este ‚Ilustrațiunea Română‘ și ultimul număr al ‚Gazetei de Duminecă‘, care a venit chiar azi de dimineață. Veți găsi cu siguranță câteva lucruri bune într'una sau în cealaltă“.

„Mihai“, zise d-na Ușureanu, lăsând din mână ‚Oglinda modei‘, „închide aparatul de radio; acești jucători de football fac atâta sgomot, încât deabiă se mai înțelege ce vorbim“.

„Mămico, ai găsit vreun model ‚șic‘ pentru rochia mea cea nouă?“ întrebă Mărioara, intrând în salon. „Știi, trebuie să o duc la croitoreasă imediat ce va asfinți soarele“.

Ileana rămase gânditoare, însă gândurile-i erau cu totul zăpăcite. Ea venia dela țară. Familia sa aparținea unei Comunități mici. Oamenii la cari se găsiă acum, locuiau la adăpostul uneia din școlile noastre mari, și aproape de unul din sanatoriile noastre; ei se bucurau de toate avantajele unei Comunități mari. Deci nu știau ei oare, cum să țină ziua Sabatului? Ea nu voia să treacă drept o țarancă cu idei strâmte . . . totuș . . .

Ileana suspină. Luându-și Biblia, o deschise, la întâmplare, și ochii îi căzură pe acest verset din Isaia:

„Dacă îți vei oprî piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-L vei cinsti, neurmând căile tale, neindeletnicindu-te cu treburile tale și nedându-te la flecării . . .“

„Să nu-ți faci gusturile tale . . .“ Ileana repetă aceste cuvinte rar, și își zise: Ce poate însemna aceasta pentru mine?

„Ileano!“ (Eră vocea Marioarei.) „Noi ieșim cu mașina pentru a omori puțin timpul. Vrei să vii și tu cu noi?“

Dar Ileana preferă a rămâne în camera sa. Se scurse o jumătate de oră. Isaia ținea o predică fetei nelămurite. Ea cetii de mai multe ori cuvintele Profetului: „... Și dacă-L vei cinsti, neurmând căile tale, năndeletnicindu-te cu treburile tale și nedându-te la flecării...” atunci ce va fi? — „Atunci te vei putea desfătă în Domnul”.

După cât se vede, Sabatul n'ar trebui să fie o sarcină, o cruce. Dimpotrivă, păzirea acestei zile, ar trebui să fie privită ca un dar deosebit. Inșă în cazul nostru eră astfel?

Cineva bătu la ușă. Trei prietene ale Ileanei veniau să o vadă. La un moment dat, Ileana aduse vorba despre chestiunea ce o frământă.

„Cât despre mine”, Iămuri Elisa, „eu am sfârșit cu această luptă. După ce părăsii casa părintească, am trecut prin aceeaș experiență ca și tine, dragă Ileano. Cred că este o ispită, care se prezintă fiecăreia dintre noi, mai curând sau mai târziu. In ce mă privește, n'am stat prea mult la gânduri, am luat foarte simplu obiceiurile celor ce mă înconjurau și cea mai mare parte din Sabatele mele și Vinerile seara se treceau cu cetirea revistelor ilustrate. După câțva timp începu să-mi dau seama, că nu eră bine ceea ce făceam.

Locuiam în urmă la un predicator, și-mi eră

nespus de greu a mă sustrage influenței, căreia îi cedasem din capul locului. Doriam mult a face binele, încercai, dar căzui din nou și vai! de multe ori. In cele din urmă mă aruncaii în genuchi și-mi vărsai necazul înaintea Domnului. Ps. 142, 2. I-am spus că voiam să-mi ia El din inimă dorința de a face astfel de lectură în ziua Sabatului, că eram cu totul neputincioasă de a învinge această înclinație, eu singură, încât vederea unei reviste ilustrate, în Sabat, păreă că mă fascinează, și I-am spus că nu cetiam cu plăcere revistele religioase, Biblia și mai puțin, inșă I-am mai spus că doresc, ca să înrădăcineze El în inima mea o dragoste adevărată pentru lucrurile acestea. Știi tu, Ileano? Domnul a făcut exact ce L-am rugat. Asupra acestui punct nu mai am nici o luptă. Cu ajutorul Său eu mențin această isbândă și mă simt foarte fericită”.

„Se înțelege dela sine”, adaugă Paulina, „nimeni nu este chemat să judece pe alții, inșă trebuie să avem asigurarea în conștiința noastră, că în ceea ce ne privește pe noi personal, nu urmăm căile noastre și nu căutăm plăcerile noastre în orele sfinte ale Sabatului”.

Când tinerele fete se despărțiră, fața Ileanei strălucii de bucurie, și o hotărîre nouă se puteă cetii în adâncul ochilor ei.

DEPART. MISIUNII INTERNE.

Responsabil: **P. H. Hermann.**

Ecoul Campaniei de Toamnă.

Timpu destinat în acest an pentru lucrarea cu Revista Festivă s'a apropiat de sfârșit. Toate revistele ar trebui răspândite până la sfârșitul lunei Noembrie. Iubiții noștri frați ar trebui să-și raporteze lucrarea, predând totodată și sumele încasate cu ocazia răspândirii Festivelor, Cassierului Comunității, pentru ca acesta la rândul său să le poată înainta la sfârșitul lunei Noembrie împreună cu Zecimea și alte daruri, la sediul Conferinței. Cu cât încheiam mai repede lucrarea, ajungându-ne ținta, cu atât este mai bine! Noi numim această lucrare „Campania de Toamnă”. După cum o spune chiar numele ei, lucrarea aceasta ar trebui făcută în timpul toamnei și n'ar trebui trăgănită până în timpul iernii, sau chiar până la primăvară. Fiecare membru în parte, fie tânăr sau bătrân, ar trebui să facă lucrul cel mai bun în privința aceasta, pentru a contribui ca această lucrare binecuvântată să găsească o încheiere triumfală. Lucră-

torii și slujbașii Comunității ar trebui să încurajeze și să îndemne totdeauna pe iubiții noștri frați la aceasta.

Ne bucurăm, că iubiții noștri frați și surori au primit anul acesta Campania de Toamnă cu atât entuziasm, înțelegând ținta ei măreață tot mai bine și găsind o bucurie tot mai mare într'ansa. Acest lucru nu-l putem spune numai despre lucrătorii și frații noștri, ci și despre oamenii cărora le aducem aceste Reviste, căci ei se bucură cetindu-le, ajungând să cunoască tot mai bine lucrarea adventă, cât și scopul răspândirii acestor scrieri, arătându-se gata să sprijinească lucrarea cea bună pe care o facem noi ca denominație pentru omenirea întregă. Fr. Fasnacht și eu, am fost la un comerciant, pentru a-i oferi o Revistă Festivă și a-l ruga, să ne dea un dar pentru misiune. El ni-a zis că îl vizitase dejă unul dintre frații noștri, și luând câteva Reviste Festive, a dăruit o sumă de șase sute de lei. Ne-am cerut scuze, căci veniserăm și noi, neștiind că venise cineva înaintea noastră. Totuș acel domn a luat încă trei Reviste Festive și dela noi, dându-ne trei sute de lei pentru ele. „O astfel de lucrare”, zicea el, „trebuie sprijinită, căci tocmai în acest timp al crizei financiare, omenirea are nevoie de o lucrare, care să-i

aducă credință și morală, dezvoltând caractere nobile și ferme“. De sigur că ne-am bucurat, putând auzi asemenea cuvinte recunoscătoare cu privire la lucrarea pe care o facem. Aceasta ne arată că oameni culți și fără prejudecată prețuiesc într'adevăr lucrarea noastră misionară. Deasemenea am făcut experiența, că cei ce au cumpărat odată Revista Festivă, sunt gata să o mai cumpere și anul acesta. Aceasta ne învață că am trebui să ne formăm un cerc mai mare de cunoscători, la care am trebui să mergem apoi în fiecare an, și rezultatul va fi că acești cunoscători nu numai că ne vor cumpăra scrierile, însă se vor interesa tot mai mult de adevăr, și unii dintre ei vor primi de sigur adevărul. Și oricare lucrare misionară are ca țintă și scop final: *aducerea sufletelor la Domnul Isus.*

Avem acum o rugămintă stăruitoare, și anume: Rugăm pe toți lucrătorii și frații, cari au strâns suma de lei 2.000,— (două mii) sau și mai mult cu ocazia Campaniei de Toamnă din anul acesta, să-mi comunice numele și adresa lor completă, cât și suma strânsă și Revistele răspândite. Deasemenea să raporteze și numărul persoanelor cari au primit adevărul depe urma lucrării cu Revista Festivă. Scrieți-mi pe adresa: P. H. Hermann Str. Labirint 116, București IV.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze sămânța soliei advențe în inimile tuturor, făcând ca ea să aducă multe roade spre onoarea și slava Numelui Său.

P. H. Hermann.

DEPART. ȘCOLII DE SABAT.

Responsabil: P. Păunescu.

Ziua Școlii de Sabat.

22 Noembrie 1930.

Trăim în timpurile cele mai importante din întreaga istorie a omenirii. Toate profețiile în legătură cu istoria universală s'au împlinit cu exactitatea cronometrului ceresc. Omenirea, ca o singură familie, este în pragul celui mai strălucit și glorios eveniment: Revenirea în glorie și mărire a bunului nostru Mântuitor Isus Hristos. Noi Adventiștii suntem favorizați prin cunoașterea minunatelor descoperiri profetice cari ne conduc, și ne asigură: fericita nădejde a creștinului.

De aceste favoruri sunt însă legate serioase răspunderi. Prima răspundere ar fi: pregătirea personală; și a doua, devoțiunea persoanei noastre în serviciul omenirii.

Noi nu putem însă să ne facem de folos altora, fără o pregătire personală. *Această pregătire personală este subiectul principal al Școlii de Sabat, școală, instituită de Spiritul Sfânt, făgăduit de marele nostru învățător:*

„Eu voiu ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, nu-l vede și nu-l cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi, și când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci el nu va vorbi dela el, ci va vorbi tot ce a auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare“. Ioan 12, 16. 17; 16, 13.

Școala de Sabat, este o organizație inspirată de Spiritul Sfânt, care ne-a vorbit prin sora White; și lipsind pe oameni și copii de această școală, toți vor fi lipsiți de îndrumarea și creșterea în credință, necesară copiilor lui Dumnezeu, cari vor moșteni făgăduințele.

Școala de Sabat cheamă pe băncile ei pe toți candidații la Impărăție; și numai acei cari își vor fi însușit principiile cerului, numai aceia vor putea rămâne tari în ziua încercării. Mulți frați și surori s'au încrezut în forțele lor, în priceperea lor, în avuția lor, și au neglijat să învețe *șmerenia*, venind ca un copil nou născut, regulat în Casa lui Dumnezeu. Aceste persoane s'au lipsit săptămână cu săptămână de puterea Spiritului și a binecuvântărilor comune — și au pierdut cărarea, s'au rătăcit, și lor se va deschide o mare prăpastie în ziua încercării.

Scopul principal al acestei zile de 23 Noembrie în acest an este, ca toți să fie invitați a fi prezenți în clasele lor: bătrâni, tineri și copii, și să verificăm în comun și fiecare pentru noi, ce am făcut timp de un an cu principiile ce ni s'au semănat în fiecare lună prin „Curierul Misionar?“ Și apoi, ce am făcut noi cu „Pâinea vieții“ care ne-a fost expediată din camerele cerești în fiecare trimestru, prin lecțiunile trimestriale așa de bogat pregătite? Am luat noi din acest „paner de aur“, în fiecare zi „pâinea sfințitoare a vieții veșnice?“ Am dat noi din această pâine, în fiecare zi, copiilor și vecinilor noștri? Sunt întrebări serioase, atât de serioase, . . . și așa de adevărate . . . în cât, eu, care port o răspundere dela Dumnezeu pentru sufletele voastre, mă cutremur în fața greutății și însemnătății răspunderii. Ezech. 3, 16—21.

Ar fi primejdia, ca noi să credem cum că ar fi de ajuns dacă ne-am înscris ca membri în registre, deși apoi, absentăm, neglijăm studiul, și facem mai mult după priceperea noastră decât după îndrumarea Spiritului, care vine dela Dumnezeu în mod organizat

prin frații puși ca apostoli și păstori și învățători ai turmei. „Veniți la Mine... învățați dela Mine, că sunt blând și smerit și veți afla repaus sufletelor voastre“. Mat. 11, 28—29.

Ce înalte principii: *blândețea și smerenia!* Aceste două principii sunt simbolizate în turma pe care Isus o păstorește prin slujitorii Săi, cari natural, vor da într'o zi cont Domnului de slujba și păstoria lor.

Spiritul Sfânt, la Conferința Generală din acest an, îndreaptă luarea aminte a noastră a tuturor, spre cuvintele profetizate de Ioan Botezătorul. Insuș Domnul a zis despre el: că nici un bărbat născut din femeie, n'a săvârșit o lucrare mai însemnată ca el. Iar cuvântul profetizat despre lucrarea lui eră:

„Va merge înaintea lui Dumnezeu în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor drepti, ca să gătească Domnului un popor bine pregătit pentru El“. Luca 1, 17. Noi, ca și Ioan, azi trebuie să *pregătim* un popor, *bine*, pentru Domnul.

Aceasta este misiunea Școlii de Sabat, și toți slujitorii ei, ca: Secretari, Diriginți, și învățători, au răspunderi, împreună cu frații predicatori, rânduiți să supravegheze și să organizeze lucrarea pe baza principiilor Spiritului Sfânt.

Acest Sabat din 22 Noembrie, oferă tuturor Comunităților, ca împreună cu slujitorii lor, să-și facă un nou control de sine și să mediteze pentru mai bune planuri în anul viitor.

Fraților, Domnul zice: „Vin curând!“ apostolul Pavel învață: „Cel ce vine, va veni și nu va zăbovi“. Suntem fericiți să știm că lucrarea lui Dumnezeu, stă gata să fie încheiată. Fiecare să aducem azi, ca și în viitor, cu sinceritate *darul nostru* pentru încheierea acestei grandioase lucrări. Fiecare să putem spune: „Tată, am făcut lucrul pe care mi l-ai dat să-l fac“.

Incheind, să cetim cu toții în Bibliile noastre textul din Rom. 12, 1. 2.

Domnul să vă binecuvinteze și să vă păzească. Amin.

Petru Păunescu.

Notă pentru Comitet.—Dispuneți ca frații diaconi să viziteze pe cei absenți, invitându-i pentru această zi în adunare.

Faceți ca și copiii dela școli să participe în acest Sabat... motivând absențele lor la școala publică, după aceea.

Căutați să se cetească acest articol, așa ca să fie înțeles de adunare. Apoi, vorbitorul să lămurească din nou acele aliniate cari ar fi mai potrivite pentru Comunitate. Vorbitorul se va inspira și din „Mărturii“ pag. 62: „*Biblia trebuie studiată zilnic*“ și apoi „*Tinerea Sabatului*“, pag. 190. Orele de după prânz se vor ocupa, cu cetirea din „Mărturii“: „*Sa-*

batul în familie“ pag. 198, și „*Purlarea în casa lui Dumnezeu*“ pag. 170, bine înțeles, acele aliniate, cari sunt mai potrivite nevoilor Comunității dvs.

Comitetul se va întruni într'o oră specială, pentru a se fixa asupra slujbașilor Școlii de Sabat pentru anul viitor.

Dirigintele Școlii trebuie să fie un bărbat destoinic, având în plus Spiritul lui Dumnezeu, locuind în el.

Învățătorii să fie din cei mai silitori la studiu, și zeloși în vizitarea școlii.

Listele acestea trimiteți-le și fr. Secretar la Conferință, și luați în considerație și sfatul său, ca unul care poartă răspunderea.

Faceți ca toți tinerii și copiii cei mai mici să fie înscriși în registrul școlii și grupați-i după sfaturile ce vă vin dela Conferință.

Modelați și perfecționați continuu organizația școlii, așa ca școlarii să crească în credință și să se desăvârșească în caracter. Învățați-i să se hrănească zilnic; și copiii să nu fie lăsați în părăsire.

Conduceți la botez și pe copiii cari au Spiritul lui Dumnezeu, locuind în ei.

Incurajați pe toți să fie *gata*.

Domnul vine foarte curând! Fiți treji la lucru, fraților; și învățați prin pilda voastră supunerea și ascultarea și sfințenia.

Obs. Toate cântările pentru azi, să fie caracterizate cu Școala de Sabat.

Faceți un program binecuvântat, în înțelegere cu predicatorul de acolo. ...

Rugați-vă și iar rugați-vă.

—Vrei să facem o rugăciune înainte de a ieși, întrebă Mady pe amica sa Nely, pe când tinerele fete se pregăteau să plece la Școala de Sabat.

—Fără îndoială, căci de altfel avem încă timp.

Ele erau bune amice și totodată erau și instructoare în Școala de Sabat a Comunității Lyon. Ele îngenuchiară și-și deschiseră inimile înaintea tronului lui Dumnezeu, cerându-I să le dea o putere deosebită, lor și școlărițelor lor pe cari urmă să le instruească, așa ca această oră de studiu să fie o oră de binecuvântări.

Când serviciul Școlii de Sabat s'a terminat, cele două amice s'au regăsit la ieșire și și-au reluat încet drumul înapoi spre casă. Cutoatecă soarele eră strălucitor pe cer, un nor de tristețe acoperi fața lui Nely, și ea eră tăcută. Dar Mady, întrerupse deodată tăcerea și întrebă: Ei! Nely, cum ai petrecut ora aceasta în clasa ta?

—Foarte rău. Am avut impresia că am vorbit în gol. Școlărițele mele n'au dat pe față nici cel mai mic interes pentru lecțiune, și mi-am dat toate puterile spre a le smulge câteva cuvinte ca răspuns la întrebările puse.

—Dar cum se poate amica mea, așa ceva?

—Oh! eu o știu foarte bine, eu, de altfel nici nu mă așteptam la mai mult. În timpul din

urmă toate fetele au început să neglijeze studiul lecțiunii pentru că erau prea ușoare; însă de data aceasta subiectele de studiat sunt prea grele și ele nu știu să răspundă. Știam bine că așa au să fie lucrurile! Cred că cel mai bun lucru de făcut ar fi să părăsească clasa aceasta. Nu mai pot să fac nimic aci.

— Ah, Nely, cum poți să vorbești astfel? Aceasta nu este dreapta ta cugetare.

— Totuș eu trebuie să mărturisesc: este mai bine a renunța, când nu-ți mai poți interesa elevele.

— Nu știu, dar mă gândesc că te așteptai de altfel ca elevele tale să nu răspundă nimic. Cum te-ai putut gândi astfel?

— Pentru că-mi cunosc prea bine elevele.

— Da, dar azi . . . ?

— Ei, pentru ce ar fi trebuit azi să mă aștept la lucruri mai bune, ca altă dată?

— Însă draga mea, ai uitat că azi noi ne-am rugat înainte de a ieși?

— Da, acum pricep unde vrei să m'aduci. Nu, de sigur, eu n'am uitat rugăciunile noastre, însă nu cred că ele pot face lucru mare în astfel de împrejurări; căci evenimentele își urmează cursul lor.

În momentul acesta fetițele ajunseseră deja la casa lui Nely și se așezaseră în micul salon al familiei. Timp de câteva minute o tăcere profundă se lăsă între cele două amice. Mady se tot întrebă ce ar putea face pentru a ajuta amicei sale, care eră împărțită între dorința de a-și mărturisi greșeala, care în momentul de față se clarificase, și aceea de a schimba conversația. În cele din urmă, hotărându-se pentru cea din urmă exclamă:

— Ce timp frumos!

Nely nu mai merse mai departe, căci văzu în lacrămile din ochii amicei sale, lacrămile iubirei și simpatiei pentru ea.

Fără să mai ezite, de data aceasta, ea își aruncă brațele de gâtul lui Mady și îi zise: „Iartă-mă, scumpa mea, eră greșeala mea, o văd bine. Eu n'am făcut tot ce aș fi putut face pentru clasa mea. Eu m'am rugat și am lucrat pentru elevele mele. Dar, nu mi-am împlinit datoria cu „credință“; lucru pe care deabia azi îl bag de seamă! Ajută-mă să fac mai bine. Eu știu că dacă voi fi credincioasă, Domnul îmi va asculta rugăciunile și le va împlini. Și atunci, de sigur, lucrurile se vor schimba“.

. . . . Și ele s'au și schimbat într'adevăr!

Observație. Traducând această mică întâmplare, redată așa de mișcător de autoare, vreau să învățăm lucrul cel principal: nu e destul să lucrăm, nu e destul să ne rugăm, ci lucrul cel principal este să învățăm să „credem“ că Domnul aude și împlinește la timp.

Credința este lucrul principal, care să întovărășească străduințele și rugăciunile noastre în Școala de Sabat.

Mai multă credință fraților! Este unul din roadele principale ale spiritului. Să rugăm pe Tatăl nostru, ca să rodească în inimile noastre mai multă „credință“. Azi, mai mult ca oricând, noi toți avem nevoie de mai multă „credință“; să ne rugăm unii pentru alții, ca mica noastră credință să crească, pentru ca munca și rugăciunile noastre să primească binecuvântarea cerească, necesară pentru asigurarea succesului nostru în câștigarea inimilor pentru bunul nostru Păstor, Isus, Regele nostru, care vine curând.

P. P.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIEI.

Responsabil: D. Florea.

Trecut-a timpul școlii!

*Un nor des azi pe popoare,
Le acoperă și crește.
Drumu-i greu de mers 'nainte
Căci dușmanul stăpânește.
Totuș noi siguri pășim
Către veșnicul cămin.*

*Calea 'ngustă-e cea mai bună;
S'o urmăm căci suie 'n sus.
Greutățile pe cale
Noi le ducem cu Isus.
Numai 'n El de-avem credință
Vom fi duși la biruință.*

*Noi avem astăzi lumină
Pe cărarea către cer.
Educația primită
Dă puteri de caracter,
Ne 'ntărește în credință
Și 'n puterea de voință.*

*Primul loc a fost căminul
Cel modest, unde-am crescut;
Educați cu multă grijă
De acei ce ne-au născut.
Lor le vom păstra o vie
Și duiosă amintire.*

*Ce frumoase zile 'n cercul
Intim, când ne adunăm:
Frați, surori, părinți, noi veseli,
Toți lui Dumnezeu cântăm.
Ah! ce zile fericite?!
Au trecut însă prea iute.*

*Repede a venit timpul,
Mișcător să ne despărță,*

La chemarea sfântă-a Școlii,
Către-o țintă mai înaltă.
O chemare prea aleasă
Ce ne despărția de casă.

Școala noastră mult iubită
Dela Diciosânmartin,
Pentru noi este de-acuma
Cel mai drag și scump cămin.
Și ca florile 'n grădină
Am crescut la a-ei lumină.

Bucuroși am fost la lucru,
La studii cu voie bună,
Și la joacă deasemeni
Am mers veseli mână 'n mână;
Patru ani de prietenie —
Intr'o strânsă armonie.

Dar și zilele de școală
Foarte repede-au trecut;
Patru ani ca patru zile,
Prea puțin ni s'au părut.
Influența lor cea bună
O vom duce împreună.

Timperi binecuvântate
Noi în Școală am gustat,
Domnul ne-a condus 'n-îsbândă
La succesul așteptat.
El ne-a pus mereu în față
Altă școală mai măreață.

Acest loc pe noi ne-așteaptă,
'N-vânt fâlfâie-un drapel,
Sub acest drapel servim noi,
Prințului Emanuel.
Azi stăm gata ca să mergem
Prin primejdii chiar să trecem.

Fie-aproape sau departe,
Pe uscat sau și pe mare,
El va fi întotdeauna
Scutul nostru cel mai tare.
Putem merge prin credință
Tot mai mult la biruință.

Vom lupta deci la salvarea
Multora, prin adevăr;
La lumină să-i aducem
Spre al lor Mântuitor.
Zile turburi de-or veni
De El nu ne-om despărți.

Doar Isus e partea noastră
Când povara grea se pare,
Dela El primim putere,
Și voință, și răbdare.
Jugul bun nu-i o povară,
Crucea Lui este ușoară.

Câmpul este foarte mare,
Cere lucru credincios.
Fiecare membru-al clasei
Se va face de folos;
Veșnic rândurile-om strânge,
Și păcatul vom învinge.

Cea din urmă școală mare
Este pregătită 'n cer,
Unde pe elevi așteaptă —
Marele Învățător.
Siguri sus vom fi luați
Dacă ne păstrăm curați.

Câmpuri noi de cunoștință
S'or deschide 'n veci mereu,
Instructorii 'or fi deapururi
Ingerii lui Dumnezeu.
Noi chiar de acum privim
Spre-acel fericit cămin.

Cu cântări de biruință
Atunci cerul va fi plin,
Vom uita tot ce-i durere,
Orice lacrimi, orice chin.
Numai Domnul Creatorul
Ne va fi în veci Păstorul.

N. Gheorghijă.

DEPARTAMENTUL TINERETULUI.

Responsabil: P. H. Hermann.

In atenția misionarilor voluntari.

(Campania de Toamnă)

În timp ce scriu aceste rânduri ne aflăm în plină lucrare cu ocazia Campaniei de Toamnă din anul acesta. Ne bucurăm foarte mult, că în acest an tinerii noștri iau parte atât de voioși la această măreață lucrare, dovedindu-se ca adevărați Misionari Voluntari. Din toate părțile primim rapoarte îmbucurătoare, cari vorbesc în mod deosebit despre lucrarea tineretului nostru. Eu cunosc personal câțiva, cari au săvârșit până acum o frumoasă lucrare, vânzând un număr mare de Reviste Festive. Suntem convingși, că acești tineri au primit o binecuvântare personală în lucrarea lor.

Dorința conducerii Departamentului Tineretului este următoarea: Vrem ca tinerii noștri Misionari Voluntari să nu slăbească în lucrarea lor, și să nu înceteze, până când se va termina Campania, pentru a răspândi un număr cât se poate de mare de Reviste Festive, deci atingând cea mai înaltă țintă.

Apoi avem o altă rugămintă, și anume: Rugăm pe toți tinerii cari fac parte din Cercul Tinerimii (unde nu există un asemenea Cerc

să facă lucrul acesta singuri), să raporteze Dirigintelui sau Secretarului Cercului numărul Revistelor Festive, pe cari le-au răspândit în timpul acestei Campanii de Toamnă și suma încasată pentru ele.

Diriginților Cerculor Tinerimii, aveți grijă, ca membrii Cercului Tinerimii să raporteze lucrarea lor. Iar dvs., la rândul dvs., raportați exact Conferinței numărul total al Festivelor răspândite, cât și sumele cari au fost încasate de membrii Cercului dvs. Dorim să constatăm anul acesta câte Reviste a răspândit tineretul nostru și ce sumă a fost încasată de el în timpul Campaniei de Toamnă. De sigur că raportați această lucrare și în raportul Comunității dvs., însă totuș ar trebui să se vadă clar din acest raport lucrarea membrilor mai în vârstă și a tineretului. Deci nu uitați să raportați toate acestea!

Tinerii până la 20 de ani, cari au strâns cu ocazia Campaniei de Toamnă suma de 500 Lei și mai mult, să-mi comunice suma și numărul Festivelor răspândite, cât și numele și adresa lor, scriindu-mi la adresa: P. H. Hermann, Str. Labirint 116, București IV. Ceilalți tineri cari au trecut de 20 de ani sunt rugați să ia cunoștință de cele publicate în acest număr sub „*Departamentul Misiunii Interne*” în articolul „*Ecoul Campaniei de Toamnă*”.

CINE IA PARTE LA PLANUL DE STUDIU DIN „ANEXA“?

Diriginților Tineretului! Vizitând diferitele Comunități, cât și Conferințele anuale, am putut constata, că un mare număr dintre tinerii noștri urmează planul de studiu din „Anexa”. Mulți o fac în mod regulat și sângeros. În formularele noastre de raport avem următoarele întrebări:

- 1) Câți studiază „*Straja Dimineții*“?
- 2) Câți cetesc Biblia la rând?
- 3) Câți iau parte la studiul biblic?
- 4) Câți studiază Istoria adventă?

Dorim ca toate aceste întrebări să primească un răspuns exact. Acest lucru s'ar putea constata cu ocazia fiecărei adunări a tinerilor. Secretarul Cercului Tinerimii numără pe toți tinerii prezenți, cari fac parte din Cerc. Fiecare membru prezent ia prin urmare parte la studiul Bibliei și al Istoriei advente, și astfel Secretarul poate să treacă un asemenea membru sub rubrica 3 și 4, arătate mai sus.

La întrebările 1 și 2 raportează acei tineri, cari sunt membri ai Cercului și cari învață zilnic textul din „*Straja Dimineții*” și cetesc Biblia la rând. Tinerii cari n'au ocazia să facă parte dintr'un Cerc al Tinerimii, ce-și ține adunările regulat, însă cari învață textele din „*Straja Dimineții*”, studiază Biblia și Istoria

adventă și cetesc Sfânta Scriptură la rând, ar trebui să raporteze deasemenea, și anume Dirigintelui celui mai apropiat Cerc al Tinerimii, sau direct Secretarului Tineretului dela Conferință.

Cum se poate afla cifra medie a membrilor, cari au luat parte? În adunările tineretului, ținute de un Cerc al Tinerimii în cursul unui trimestru, se va întâmpla ca numărul celor prezenți să nu fie acelaș de fiecare dată. (Ținta noastră este însă, ca toți membrii să vină regulat.) Odată vor fi mai mulți, altă dată mai puțini. Se constată însă de fiecare dată câți au fost prezenți. Iar ajungând la sfârșitul trimestrului, când trebuie să raportăm către Conferință, adunăm numărul membrilor cari au fost prezenți la adunările tineretului și cari au luat parte la studiu. În felul acesta obținem suma totală. Această sumă o împărțim apoi prin numărul adunărilor ținute în cursul trimestrului și în felul acesta obținem cifra medie a persoanelor cari au luat parte la studiu. Ca exemplu vom lua un Cerc, care ține săptămânal ora tineretului și care urmează programul din „Anexa”. Să presupunem că acest Cerc ar avea 30 de membri. La prima adunare din trimestru iau parte 30 de persoane; la a 2-a 25; la a 3-a 28; la a 4-a 22; la a 5-a 32; la a 6-a 29; la a 7-a 20; la a 8-a 26; la a 9-a 29; la a 10-a 25; la a 11-a 24; la a 12-a 23; și la a 13-a 28. (Un trimestru are 13 săptămâni.) Aceasta ar însemna un total de 341 persoane. Împărțind acest număr prin 13, obținem cifra medie de 27. Astfel putem raporta la întrebarea 3 și 4 numărul de 27 de persoane, cari au luat parte la studiul Bibliei și al Istoriei advente.

Pe baza acestor explicațiuni rugăm stăruitor pe diriginții Cerculor Tinerimii, să aibă grijă, ca să se raporteze exact așa. Ei ar trebui să dea o deosebită atențiune raportării.

CONGRESUL TINERETULUI DIN ANUL 1931.

Ne bucurăm de a putea comunica tineretului nostru, că în legătură cu planurile Conferinței Generale și ale Diviziunii, Comitetul Uniunii noastre a hotărît să ținem în Uniunea noastră în anul 1931, adică anul viitor, un Congres al Tineretului într'o localitate, situată în centrul țării, unde s'ar putea aduna toți tinerii noștri. Vom ține acest Congres vara viitoare în ultima săptămână din luna Iunie sau prima săptămână a lunii Iulie. Atât locul, cât și data, le vom comunica la timp. Vom face de sigur cele mai mari pregătiri, întocmind un program bogat și frumos.

Atragem atențiunea tinerilor noștri chiar depe acum asupra acestui fapt, pentru ca ei

la rândul lor să facă pregătirile necesare și să-și strângă banii de drum. Noi le propunem să intre în lucrarea de colportaj și să-și procure în felul acesta mijloacele necesare, căci tinerii noștri ar putea să câștige acești bani prin vânzare de literatură. La acest Congres ar trebui să participe tineretul din toate unghiurile țării indiferent de naționalitate. Chiar dacă n'ar putea să vină toți, ar trebui totuși să ia parte reprezentanți din fiecare Comunitate.

Adresăm tineretului nostru rugămintea ca să se roage în mod serios pentru acest Congres, pentru ca Domnul să-i dea deplină reușită. Rugăciunea noastră ar trebui să fie:

Doamne, dă-ne un Congres al Tineretului!

P. H. Hermann.

DEPART. COLPORTAJULUI.

Responsabil: **N. Dorobăț.**

Cu Domnul la lucru.

„Bucuria Mântuitorului nostru eră, să ridice și să mântuească pe oamenii căzuți în păcat. Deaceia El nu a ținut prea mult la viața Sa, ci suferi crucea pentru noi, disprețuind rușinea. Deasemenea și ingerii sunt angajați în lucrarea cea pentru fericirea altora. Aceasta este o bucurie pentru ei. Ceeace inimile egoiste ar socoti drept serviciu umilitor, de a servi celor în grea mizerie și în toate privințele inferiori ție la caracter și rang; tocmai aceasta este lucrarea ingerilor sfinți și luminați. Spiritul iubirii și al jertfirii de sine al lui Hristos este spiritul, de care e pătruns întreg cerul, și aceasta constituie întreaga sfântă fericire cerească. Acesta este spiritul, pe care îl au și adevărații urmași ai lui Hristos, și aceasta e lucrarea pe care o fac și ei.

„Vieța depe pământ a Mântuitorului nu a fost o vieță comodă a celui ce se ocupă numai de sine; ci El, cu siliințe stăruitoare, neîntrerupte, serioase și neobosite, lucră pentru mântuirea omenirii pierdute. Din ieslea din Betleem până pe crucea depe Golgota, Isus urmă într'una calea jertfirii de Sine, și nu căută să fie scutit de muncă grea, de călătorii obositoare, sau de griji cari istovesc. El zise: „Fiul omului nu a venit să I se servească, ci să servească, și să dea viața Sa ca preț de răscumpărare pentru mulți“. Mat. 20, 28. Aceasta a fost marea chemare a vieții Sale. Toate celelalte erau pentru Domnul lucruri secundare și subordonate. Măncarea și băutura Sa eră, să facă voia Tatălui Său și să termine lucrarea Lui. Propria Sa persoană, și interese egoiste, nu-și aveau nici un loc în ocupațiile Domnului.

„Tot astfel și cei ce sunt părtași ai harului lui Hristos, vor fi gata la orice sacrificiu, pentru ca și alții, pentru cari S'a jertfit Domnul, să se facă părtași ai darului ceresc. Ei vor întreprinde tot ce pot, ca să facă mai bună lumea, în care trăesc. Acest spirit este rodul sigur al unui suflet cu adevărat pocăit“. „Calea către Hristos“, pp. 95. 96.

LUCRAREA VALDENZILOR.

„Valdenzii fac parte din primele popoare ale Europei, cari au ajuns în posesiunea traducerii Sfintei Scripturi. Cu secole înainte de reformațiune ei

aveau un manuscris al Bibliei în limba lor maternă. Ei posedau deci adevărul nefalsificat și din cauza aceasta formau obiectul urii și prigonirii deosebite.

„După munții cei înalți, cari formau totdeauna un loc de adăpost pentru cei prigoniiți, Valdenzii au găsit un refugiu. Aici lumina adevărului a fost păstrată aprinsă în timpul întunecului ce domniă în Evul Mediu; aici au păstrat martorii adevărului în cursul secolelor credința neschimbată.

„Dumnezeu prevăzuse pentru poporul Său un sanctuar de o solemnitate sublimă, corespunzător adevărilor mărețe, cari i-au fost încredințate. Pentru acești credincioși exilați munții erau un simbol al dreptății veșnice dumnezeiești... In credincioșia lor față de legea lui Dumnezeu servii Săi aveau să rămână tot atât de tari ca și munții, cari nu se clătiniau.

„Munții, cari înconjurau văi adânci, erau martorii necontenți ai puterii creatoare divine și o asigurare temeinică a grijei Sale ocrotitoare... Ei se bucurau de libertatea lor, putând să se închine lui Dumnezeu. Deseori, fiind urmăriți de dușmani, fortăreața înălțimilor se dovedia ca un adăpost sigur. Depe multe stânci înalte ei cântau imnuri de laudă în onoarea lui Dumnezeu, iar armatele romane nu puteau aduce la tăcere cântările lor de mulțumire.

„Temerea de Dumnezeu a acestor urmași ai Domnului Hristos eră curată, simplă și din inimă. Ei puneau principiile adevărului mai pe sus decât case, averi, prieteni, rude, și chiar decât vieța. Cu multă seriozitate ei căutau să imprime aceste principii în inimile tinerilor. Din cea mai fragedă vârstă copiii erau instruiți în învățăturile Sfintei Scripturi și învățați a privi cerințele legii lui Dumnezeu ca sfinte. Existând numai câteva exemplare ale Bibliei, cuvintele ei prețioase au fost memorizate, și mulți Valdenzi cunoșteau părți întregi pe din afară din Vechiul și Noul Testament.

„Părinții, deși iubiau cu multă gingășie pe copiii lor, totuși nu le îngăduiau să se obișnuască cu mulțumirea de sine. Înaintea lor se află o vieță plină de încercări și greutate, poate chiar moartea de martir. Ei au fost crescuți din copilărie să suporte greutăți, să se supună poruncilor eventuale, totuși să cugete și să lucreze de sine stătători. De timpuriu au fost instruiți să poarte răspunderi, să fie atenți în vorbire și să-și însușească înțelepciunea tăcerii. Un cuvânt neprecugetat, rostit în prezența vreunui dușman putea să primejduască atât viața vorbitorului, cât și a sute dintre frații săi; căci, după cum lupii umblă după prada lor, tot astfel urmăriau vrăjmașii adevărului pe cei ce îndrăzniau să ceară libertatea credinței.

(Va, urmă).

ANUNȚ.

Caut asociat, de preferință frate, cu capital 30—40.000 Lei, pentru instalarea unei Fabrici de Ulei. Posed o presă de ulei, care eventual aș fi dispus a o vinde.

Scriți închis la adresa: Ioan Stoica, C.-Doicești, Jud. Brăila.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: **V. FLORESCU**

Prețul num. dublu Lei 15; unui număr simplu Lei 9. Abon. pe un an Lei 100
Red. și Admin. Str. Labirint 116. București IV.